„Stjernen"
Udiver: Peter Ebbeson.

Fra Sønderjylland.

(Meddelelser af 4.—10. Oktober.)

— Bolderslev, d. 30. Septbr. Forleden Dag skete det beklagelige Ulykkestilfælde, at en i det herværende Uldspinderi beskjæftiget Svend fik sin Arm knust i Maskineriet, idet han vilde smøre noget Gangtøj, medens Maskinen var igang. Han blev kjørt til en Læge i Aabenraa, der forbandt ham.

— Udtørret Sø. Ved Foden af Brokken ligger en stor Dam, 22 Hektarer, som er 17 Meter dyb. Denne Dam, Oderdammen, er i denne Tid næsten helt udtørret, saa at der kun findes en ganske smal Rende med Vand, noget, der i Løbet af det sidste Aarhundrede kun har været Tilfældet 2 Gange, nemlig i 1822 og 1858. Fiskeriets Forpagter har nu fisket de i Søen værende Foreller, 1000 Stk., hvoraf endel vejer 7 Pund Stykket. Flere Fabriker, der fik Vand fra Søen, har maattet standses. Man frygter for, at Søen ikke mere vil blive fyldt med Vand, da der er anlagt Vandafledningskanaler i Nærheden.

— Fortyskningen. Saavidt erindres, var Skolen i Rørkjær ved Tønder den første Skole med dansk Undervisningssprog, i hvilken Overpræsidenten paa den slesvigske Regjerings Andragende, men rigtignok uden Hensyn til Skoleinteressenternes Protest, anordnede udelukkende Tysk. Dermed var der sørget for Skolens Fortyskning; men dermed synes man ikke at have været tilfreds, eller ogsaa er maaske de Forventninger, der knyttedes til den Indflydelse, Skolens Fortyskning i Henhold til den tyske Kulturs Magt maatte øve paa de dansktalende Børns Hjem, ikke gaaede i Opfyldelse. Nok er det, Overpræsidenten har anvist en Sum af 150 Mark til Oprettelse af en Bogfamling, der selvfølgelig skal indeholde udelukkende tyske Bøger, men som desuagtet skal bære Navn af „Folkebibliothek." I Burkal Sogn, hvor man formodentlig allerede tidligere har kunnet glæde sig over en slig Gave, faar man en Understøttelse paa 25 Mark.

— Ildebrand. Forleden Eftermiddag nedbrændte Gaardmand L. P. Claussens Gaard i Rebbøl helt til Grunden. Ilden er opstaaet ved Selvantændelse af Hø. Kreaturerne og alt Indbo blev redret; Indavling og Vognene brændte, der var mødt 4—5 Sprøjter; ligeledes var det frivillige Brandkorps fra Thinglev mødt, men der var slet intet at udrette; thi Gaarden var næsten nedbrændt inden de kom, og tillige var der heller ikke Vand. Gaarden var forsikret i Landbrandkassen.

— Løgumkloster, 6. Oktbr. Den 5t om Aftenen mellem Kl. 7—10 iagttog man i Retningen Sydøst Skjæret af en større Ildebrand. Man formodede den i Højst eller Alslev; idag stadfæstedes Formodningen. Hanquist's Gaard i Alslevvraa, Høst Sogn, der for et Par Aar siden efter ovennævnte Ejers Død er gaaet over i en Svigersøns Hænder, er nedbrændt. Paa Grund af det kolde, vaade Vejr, indstaldede man Besætningen, ca. 30 Kreaturer, om Natten. Alle ere omkomne i Flammerne. Man antager, at Ilden er opstaaet ved Selvantændelse af Foderet, meget er jo iaar hjerget i en temmelig vaad Tilstand. Ilden greb om sig med stor Hastighed paa Grund af stærk Storm fra Sydvest.

— Uvejr. En voldsom Orkan af Sydvest med Regn og Hagl rasede i Fredags Aftes over hele Landet, men dog stærkest i Jylland. I Varde blæste flere Tagsten af Husene, og en stor Del Vinduer blæste ud. Værst gik det dog ud over det derværende Olbryggeri, hvis Tag paa to Sidebygninger blev fuldstændig afrevet, og Bjælkelaget splintredes. Ejeren lider ifølge Byens Avis herved et meget betydeligt Tab.

Lynilden er slaaet ned i Lunds Skole, Burkal Sogn, og dræbte Læreren paa Kathedret. Ingen af Børnene kom tilskade.

Om Uvejret skrives i „K. Zt.": Lynilden flog ned i den Møller Meeder tilhørende Mølle i Welt og i det af Arbejdsmand Leus i Østerkron beboede Hus. Da Lynet flog ned i Møllen, opholdt 3 Personer sig i den, medens 3 andre havde søgt Ly bagved Møllen imod Uvejret; ingen af dem kom tilskade ved Nedslaget. Arbejdsmanden saa, at en Skypumpe hævede Vandet i en i Nærheden værende Dam og Huset blev overøst med det; saa kom Lynnedslaget. Lynilden flog ligeledes ned i Kirketaarnet i Dollerwieck, dog uden at tænde. Flere Kreaturer og Heste ere blevne dræbte af Lynild.

Kjøbenhavn.

*** Finansprovisoriet kom til første Behandling i Folketinget den 2den Oktober.

*** Venstre i Folketinget gjenvalgte den 3die Okt. sin gamle Bestyrelse med den Forandring, at Hørup erstattedes af Bøther.

*** Udstillingen sluttedes, som bekjendt, om Eftermiddagen Kl. 6 den 2. Okt.

*** Fremskridtsklubben begyndte sin Vintersæson Torsdagen den 11te Okt. Kl. 8. Folketingsmand J. K. Lauridsen holder Foredrag. — Klubben har iaar Lokale samme Sted som sidste Vinter, nemlig Østergade 15. 1ste Sal.

*** Spiddet. En 10aars Dreng, der den 30de Sept. Eftermiddag var klatret op paa et Jerngitter i Sorøgade, var saa uheldig at falde ned, hvorved en af Jernpiggene gik gjennem hans ene Laar. Han blev ved Politiets Foranstaltning indlagt paa Kommunehospitalet.

*** Kronprinsen af Grækenland ankom den 27de Sept. med Aftentoget Kl. 8,20 til Kjøbenhavn. Prinsen modtoges paa Banegaarden af sin Broder Prins Georg og hørte efter Ankomsten til Bernstoff. En Time senere ankom Kongens Søster med Toget Kl. 9,20 og modtoges af Prins Hans.

*** Dødsfald. Fru Marie Rovsing er afgaaet ved Døden. Mange Kvinder, der hos den Afdøde fandt Raad og Hjælp i deres Kamp for Oplysning og selvstændig Erhværv, vil haardt savne hende.

— Den 28de Sept. døde Georg Schmidt ved det kgl. Teater. Schmidt er en gammel Bekjendt i Teaterverdenen. Over 50 Aar havde han været ansat ved det kgl. Teater; han gjorde først Tjeneste i mindre Tenoristpartier, senere blev han stadig brugt i Tjenerroller. For to Dage siden maatte han lægge sig til Sengs paa Grund af en Lungelidelse. Han blev 63 Aar.

*** Lommetyveri. En professionel Udstillingstyv havde den 2den Okt. mørk i Sind over Udstillingens Lukning og sin deraf følgende Mangel paa Erhværv, forlagt Skuepladsen for sine Bedrifter til Store Kjøbmagergade, hvor en Herre attraperede ham ifærd med at berøve en Dame for hendes Portemonnæ m. m. Han blev straks overgivet til Politiet, der i ham gjenfaa en gammel Bekjendt, der længe har været eftersøgt som mistænkt for adskillige Tyverier paa Udstillingen.

*** Valbys Postbud. Valby er for Øjeblikket i stort Oprør. Ved den ny Postlov er Valby blevet lagt ind under Kjøbenhavns Postdistrikt. Dets Brevbærer skal i den Anledning være fast ansat og bære rød Uniformsfrakke. Valbyerne har i mange Aar havt deres nuværende Bud, som de er særdeles tilfredse med og derfor gjerne nu vil se i den røde Frakke. Overpostmesteren har imidlertid udtalt, at Manden er for gammel — han tæller 43 Aar — til at faa fast Ansættelse, og han bør derfor afskediges. Valbyerne har dog ikke derfor opgivet Kampen for at bevare ham; de har sendt Deputationer og Andragender baade til Ministeren og Overpostmesteren. Overpostmesteren nægtede sig hjemme, og Ministeren ansætter vel næppe et Postbud mod dennes Ønske. Valbyerne faar derfor næppe Lov til at beholde deres Brevbærer.

DR. CLARKE
Intet Salar for end Bedring! | Etableret 1851. | 186 Syd Clark St. CHICAGO, ILL.

Den gamle, paalidelige Læge og Chirurg, behandler fremdeles med største Dygtighed og Held
ALLE PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDDELALDRENDE MÆND
samt alle Personer, som ved deres egen Bedrift af Ubesindighed og Svaghed—paa hvilketsomhelst Tidspunkt af deres Liv—have paaført sig selv et hemmeligt Onde, som Følge af Overtrædelse af Naturens Love, skulde strax raadspørge den berømte Dr. Clarke. Grinder! Nervøse Sygdomme (med eller uden Drømme) eller Svækkelse og Tab af Nervekraft behandles efter nye Methoder med aldrig svigtende Held.
Gamle Mænd, som lide af Svaghedar, ville finde en hurtig Hjelp og Lindring samt i mange Tilfælde en fuldstændig Helbredelse. Det gjør intet til Sagen, hvad De forhen har brugt eller hvem, der uden Held har behandlet Dem.
De frygtelige Gifter af Syfilis tilligemed alt usundt Blod og Hudsygdomme helbredes fuldstændig uden Kviksølv. Husk paa, at en farlig Sygdom hvis den bliver forsømt eller urigtig behandlet, fordærver de nuværende og kommende Slægter.
Alle unaturlige Udsommelser helbredes hurtigt uden at hindre den Syges Forretninger. Ingen Experimenter. Begge Kjøn konsulteres samvittighedsfuldt. Alder og Erfaring er af Vigtighed i disse Tilfælder. En skreven Garanti for Helbredelse gives ved ethvert Tilfælde, som behandles.
Syge, der lide af kroniske Sygdomme, bør uforbeholdent skrive og fortælle Symptomerne af deres Tilstand. Sygdomstilfælder helbredes, som Andre ikke have kunnet kurere.
Send 4 Cts. i Frimærker for et berømt Værk over kroniske, nervøse og delikate Sygdomme. De faar i det norsk-danske Sprog en udtømmende Symptomology (Forklaring over Sygdomstegn), hvorved De selv kan komme efter Deres Sygdomstilfælde. Konsultationer, personlig eller skriftlig, fri. Konsulter den gamle Doktor. Tusinder ere blevne helbredede. Private Kontorer og Modtagelsesværelser.
Alle, som agte at indgaa i Ægteskab, ønske skrive efter Dr. Clarkes berømte Veileder for Damer og Herrer, Pris for en enkelt 15 Cts., begge 25 Cts. i Frimærker. Raadfør Dem med Dr. Clarke, for end De henvender Dem til nogen Anden. Et venligt Brev eller Besøg kan befri Dem for fremtidige Lidelser og Skam, samt formere Deres Livs guldne Aar. Mediciner sendes hvorsomhelst og med hvilkensomhelst Skikkelighed. Kontortid fra Kl 8 til 8; Søndag fra Kl. 9 til 12.
Skandinavisk tales. Breve adresseres
F. D. CLARKE, M. D.,
186 So. Clark Street, Chicago, Ill.

Udfrielsen af Babel
og
Varslerne derom.
Et Blik paa
Profetiens Ord og Kirkens Historie.
Af
P. C. Trandberg.
Pris: 15 Cents (45 Sider) Faaes i „Skandinavens" Boghandel, 183 — 187 N. Peoria Str. Chicago, Ill.

Petersen & Schlytern,
Assurance-Agenter i Dannebrog.
Repræsenterer Continental i New York og Phœnix i Hartford. Besørger den sikreste og billigste Forsikring mod
Brand, Lynild og Orkaner.

Aflæg et Besøg hos
E. W. Robbins,
Hans Udvalg i
Dry Goods,
hvide Varer,
Kjoletøjer,
Sommerhatte,
Modepynt,
Støvler og Sko
er komplet og af de mest moderne Mønstre.
Ingen Trouble
for os at fremvise
Varerne.
Værs'god! Træd ind! Velkommen!
ST. PAUL, NEBR.

Carl Schiødte,
Dansk Dyrlæge
Office: West 3die Str.
HOSPITAL: SYCAMORE ST.,
Grand Island, Nebraska.

Dr. A. J. Sanders,
Grand Island, Nebraska.
Kontor i Fonner's Block, 3. Gade.
Behandler kroniske og indviklede Sygdomme. Specialist i Strube- og Lungesygdomme samt i Katarrh.
11 Aars Erfaring.

ANCHOR LINE POST-DAMPSKIBE
BILLETTER SÆLGES TIL OG FRA
Norge, Sverige, Danmark, Finland og Amerika.
Dampskibene, som sejle ugentlig, er udmærkelig af Første Klasses, og er af de største, hurtigste og bedst udstyrede i Verden. Bekvemmeligheden for Passagerer er uovertræffelig. Bøge, Opvartere og Tolk er altid til Tjeneste uden Betaling. Ethvert Hensyn til Passagerernes Bekvemmelighed bliver grundigt prøvet og virkeliggjort. Alle, som har til Hensigt at gaa til "Gamle Landet" eller som ønsker at sende Bud efter Venner, kan kjøbe gjennemgaaende Billetter til og fra enhver Jernbanestation i Amerika, og sikre sig den mest behagelige Reise med Anchor Linien, som er den billigste af nogensomhelst Linien Første Klasses Linie. Ingen Forsinkelse eller Udgift af nogensomhelst Slags med Hensyn til Reise eller Bagage ved at anløbe England og Skotland. For videre Underretning henvender man sig til Anchor-Liniens Lokalagent eller til
HENDERSON BROTHERS,
Gen.-Agenter,
72 La Salle St., Chicago.

WIEBE'S.
Hovedkvarteret
— for —
Manufaktur- og hvide Varer,
færdigsyede Klæder,
Fodtøj, Kaaber, Tæpper, Sengetøj, Gulvtæpper m. m.
er i Wiebes Butik.
Enhver søger at komme først, naar Wiebe i
GRAND ISLAND
begynder at uddele sine Godtkjøb. Der er en
Jagen, Hastværk og Trængsel
uden Sammenligning efter at komme i Besiddelse af første Plads ved vore af Menneskemassen belejrede Diske. Vi ønske ikke at nogen skal omkomme i Stimlen, derfor kundgjør vi
Godtkjøb for Alle!
Mit Etablissement er propfuldt af Varer, og enhver Artikel er billig og kommer fra Byen „Godtkjøbing".
Wiebe har iaar
undertraadt Vare- og Prislisten.
Det koster intet at besøge ham. Kom!
Dansk Salgsmand: T. Nielson.
GRAND ISLAND — — — — NEBR.

North Platte Lumber Co.
Howard City, Nebr.
— handler med —
alle Slags Tømmer og Byggematerialer.
God Kvalitet og lave Priser.
Vi sælger til St. Paul Priser
J. R. Cutler,
Manager.

„Et Digt?" udbrød jeg forbauset, „men hvor falder du paa det?"

„Naar duholdt rigtigt af mig, kunde du nok gjøre det," sagde hun indsmigrende.

„Da forsikrer jeg dig, at der er mange brave Ægtemænd, som ikke vilde kunne sammenstave to Rim til deres Hustruer, om det saa gjaldt deres Liv.

„Ja naar de ikke kan skrive Vers, men det kan du. Du har dog skrevet Digte til Andre, saa maatte du ogsaa kunne gjøre det til mig, naar du blot vilde."

„Har jeg skrevet Digte til Andre?"

„Ja i Nøddebo Præstegaard, har du glemt det? Balvisen om alle de Roser og yndelige Blommer!"

„Men den er jo at Gamle og ikke af mig. Hvorledes har du læst dine Klassikere? Det er nok bedst, du læser den om igjen."

Denne Fejltagelse friede mig dog ikke, thi Estrid vedblev at paastaa, at naar jeg holdt rigtigt af hende, maatte jeg ogsaa kunne skrive et Digt til hende.

Da jeg næste Eftermiddag gik mig en Tur i Søndermarken, randt Estrids Ord mig i Hu. „Man kunde da gjerne gjøre et Forsøg," tænkte jeg, begyndte derpaa, fik et Par Linier sat sammen, kom i Aande, vedblev at digte, og da jeg havde gaaet Søndermarken en og en halv Gang rundt, var Digtet færdigt. Jeg gjentog det et Par Gange for mig selv for ikke at glemme det, og gik derpaa hjem, meget fornøjet med Udbyttet af denne Spadseretur.

Saa oprandt Festdagen. Det var lidt skyet i Vejret, Solen stod bag Taager, men snart brød den frem i fuld Magt og lagde en Guldbræmme om de bortvigende Skyer, medens Himlen hvælvede sig klar og blaa foroven, og Spurvene kvidrede muntert i de bladløse Træer. Da vi saa havde drukket The, gik Estrid ud forat give sine Ordrer til Ane, og jeg benyttede hendes Fraværelse til at dække Fødselsdagsbordet. Midt paa Bordet stillede jeg et lille Palmetræ, som skulde smykke hendes Blomsterborg; ved Siden af dette lagde jeg et Silketørklæde og et af Thorvaldsens Basreliefs i Gips, foran paa Bordet lagde jeg mit Digt, der var blevet zirligt afskrevet paa rosenrødt Papir. Et Øjeblik efter traadte Estrid atter ind, jeg førte hende hen til Bordet, hvor hun straks greb efter det rosenrøde Papir.

„Det var det, som du ønskede dig," sagde jeg. „Egentlig skulde jeg have

„Hvor kan det være? har du arbejdet for meget?" spurgte jeg deltagende, skjøndt jeg rigtignok ikke kunde forstaa, hvad det skulde være for et Arbejde, som havde anstrengt Morbro'er i den Grad.

„Det er nervøst," svarede han, „det kommer vist af den tykke Luft."

„Men det er jo Solskin idag," indvendte jeg.

„Ja saa kommer det af Solskinnet, maaske jeg faa bliver fri for den iaften. Farvel, hils din søde Hustru!"

— — Om Eftermiddagen holdt Estrid og jeg Mørkning sammen. Jeg satte mig i Sofaen ved hendes Side, vi lukkede Kakkelovnsdøren op, saa Flammen derinde lyste op i hele Stuen med sine uroligt viftende Luer, og saa begyndte vi at fortælle den evigt mærkelige Historie, som Estid aldrig kunde blive kjed af at høre, hvorledes vi To havde lært hinanden at kjende, og at drøfte det endnu mærkeligere Fænomen, at for tre Aar siden havde vi ikke kjendt det Mindste til hinanden, ja end ikke anet hinandens Tilværelse.

En stærk Ringen afbrød disse Betragtninger. Det var Estrids Søstre.

„Har I ikke Fader og Moder med Jer?"

„De komme kjørende siden, men vi vilde helst gaa."

„Det skal nu være saa grumme fint med dem," sagde jeg, "men saa er det da bedst at faa Lampen tændt, thi det er ikke fint at modtage fine Gjæster i Mørke."

Men Sophie og Johanne fandt det saa hyggeligt med Lyset af Kakkelovnsilden i Tusmørket og bade om at beholde denne Belysning. Snart efter ringede det atter, og saa kom Corpus Juris med Andrea Margrethe. Den første overbragte sin Lykønskning i zirlige Ord, og ledsagede dem med en liden Sparke i Form af en Rejsekuffert.

„Nu maa vi sandelig have Lys paa Møllen," sagde jeg, og saa blev Lampen tændt.

Den Næste, der kom, var Morbro'er. Han klagede endnu stedse over sin Hovedpine, der ikke var aftagen. Jeg foreslog ham at lægge sig lidt ind paa min Sofa, og det var han da ogsaa villig til.

„Du skulle gnide Panden med Eau de Cologne; du kan tage Flasken af mit Skrivebord. Bi lidt, saa skal jeg tænde et Lys til dig."

„Nej lad mig heller være i Mørke; Lyset skjærer saa stærkt i Øjnene."

Saa gik Morbro'er ind i mit Værelse, og Døren blev lukket i efter ham. Nu indfandt vore øvrig Gjæster sig, Svigerforældrene, Hvidbjørn, nogle Venner og Veninder. Jeg havde nok at gjøre med at opfylde mine Pligter som Vært, at